

Artikel 78, onder a) - de naam en de contactgegevens van de gerechten of autoriteiten die bevoegd zijn voor het behandelen van het verzoek om een verklaring van uitvoerbaarheid overeenkomstig artikel 45, lid 1, en voor het rechtsmiddel tegen een beslissing over dit verzoek overeenkomstig artikel 50, lid 2

Het bevoegde gerecht voor de behandeling van verzoeken om een verklaring van uitvoerbaarheid overeenkomstig artikel 45, lid 1, is de enkelvoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg (*Μονομελής Πρωτοδικείο*) van het district waar de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd haar woonplaats heeft of, bij gebreke van een woonplaats, haar verblijfplaats; bij gebreke van een woonplaats/verblijfplaats is de enkelvoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg van de hoofdstad van het land bevoegd (artikel 905, lid 1, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

Het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van rechtsmiddelen die worden ingesteld tegen beslissingen overeenkomstig artikel 45, lid 1, is de enkelvoudige kamer van het hof van beroep (*Μονομελής Εφετείο*) waaronder de enkelvoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg die het verzoek behandelde, ressorteert.

Artikel 78, onder b) - de procedures als bedoeld in artikel 51 om beslissingen gegeven in hoger beroep aan te vechten

De op het rechtsmiddel gegeven beslissing (enkelvoudige kamer van het hof van beroep) kan overeenkomstig artikel 51 worden aangevochten bij het hooggerechtshof (*Άρειος Πάγος*).

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt door de enkelvoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg afgegeven in een niet-contradictoire procedure (de artikelen 740 tot en met 781 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

Het bij de enkelvoudige kamer van het hof van beroep ingestelde rechtsmiddel tegen de bovenbedoelde beslissing wordt in een contradictoire procedure behandeld (artikel 524 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

De beslissing kan nietig worden verklaard op de gronden vermeld in artikel 559 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 78, onder c) - de informatie betreffende de in artikel 64 bedoelde autoriteiten die bevoegd zijn om de erfrechtverklaring af te geven

De districtsrechtbank (*Ειρηνοδικείο*) van het district waar de erflater zijn woonplaats had op het tijdstip van overlijden of, bij gebreke van een woonplaats, zijn verblijfplaats; bij gebreke van een woonplaats/verblijfplaats is de districtsrechtbank van de hoofdstad van het land bevoegd (de artikelen 30 en 810 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

Artikel 78, onder d) - de in artikel 72 bedoelde rechtsmiddelen

A — De beslissing tot afgifte van een erfrechtverklaring overeenkomstig artikel 72, lid 1, van de verordening kan worden aangevochten door een rechtsmiddel in te stellen bij de meervoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg (*Πολυμελούς Πρωτοδικείου*) van het district waaronder de desbetreffende districtsrechtbank ressorteert (artikel 824, lid 1, juncto artikel 18 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

B — De beslissing waarbij de erfrechtverklaring wordt ingetrokken, ongeldig wordt verklaard, wordt gewijzigd of wordt herroepen overeenkomstig artikel 71 en artikel 73, lid 1, onder a), van de verordening kan alleen bij wege van derdenverzet worden aangevochten bij de erfrechtbank, d.w.z. de districtsrechtbank (*Ειρηνοδικείο*) van het district waar de erflater op het tijdstip van overlijden zijn woonplaats had of, bij gebreke van een woonplaats, zijn verblijfplaats; bij gebreke van een woonplaats/verblijfplaats is de districtsrechtbank van de hoofdstad van het land bevoegd (de artikelen 823 en 824 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, juncto artikel 1965 van het Burgerlijk Wetboek).

De beroepsprocedures (punt A hierboven) zijn geregeld in de artikelen 495 tot en met 500 en de artikelen 511 tot en met 537 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Het derdenverzet (punt B hierboven) is geregeld in de artikelen 583 tot en met 590 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 79 - Vaststelling en wijziging van de lijst met in artikel 3, lid 2, bedoelde informatie

Notarissen zijn de juridische beroepsbeoefenaren die bevoegd zijn op het gebied van erfopvolging.

Notarissen handelen onder toezicht van een gerechtelijke autoriteit (de officier van justitie bij de rechtbank van eerste aanleg - *Εισαγγελέα Πρωτοδικών*).

Notarissen zijn onbezoldigde openbare ambtenaren die in het algemeen belang bevoegd zijn voor het opstellen van authentieke akten met de geldigheid van openbare akten en met de daaruit voortvloeiende voordelen inzake grotere bewijskracht, vaststaande datum en uitvoerbaarheid.

Door bij de uitoefening van hun functie de wet toe te passen, behartigen notarissen zowel de belangen van de staat als die van de partijen, en als onpartijdig handelende juristen met een hoge academische opleiding verschaffen zij rechtszekerheid aan de betrokkenen en helpen zij potentiële geschillen te voorkomen.

Deze eigenschappen van notarissen en van de door hen opgestelde akten en stukken leiden ertoe dat notarissen een actieve en effectieve rol spelen in de preventieve rechtspleging, waarbij zij de rechten beschermen van allen die op hen een beroep doen.

Laatste update: 17/09/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.